

missionen til enhver Tid bør være beslutningsdygtig, har man ligesom sket ved Loven af 1906 fastsat, at Suppleanter skal udpeges.

Den foreslaaede Tidsfrist paa 6 Aar for Valg af Medlemmer og Suppleanter er fundet naturlig, idet man herigennem har ønsket at opnaa, at Personskifte kan ske, dersom Alder o. lign. skulde gøre sig gældende.

Bestemmelsen i Stk. 4 har længe været gældende i Vandløbslovgivningen, for saa vidt et Vandafledningsanlæg berører flere Kommuner.

ad § 39.

§ 14 i Bygningsloven af 1889 er i Tidens Løb undergaaet forskellige Ændringer senest ved Lov Nr. 173 af 16. Maj 1934. Ved denne sidste Lov blev der givet Kommunen yderligere Hjæmmel til at ekspropriere til de der særlig nævnte Institutioner og Anlæg af almenyttig Karakter saavel som for at sikre en tilfredsstillende Ordning af Byens Bebyggelsesforhold. Denne sidste Bestemmelse blev derved frigjort fra den tidligere Indskrænkning, hvorefter der samtidig skulde være Spørgsmaal om Udvidelse eller Anlæg af Gader m. v.

Med disse Bestemmelser som Udgangspunkt har det vel været muligt at iværksætte byplanmæssig Regulering af Grunde og Bebyggelser, saaledes som det da ogsaa er sket; men saavel af de indledende Bemærkninger som af de særlige Bemærkninger til Paragrafferne i det Afsnit, der indeholder Bestemmelserne om Regulering, fremgaar det, at de nævnte Bestemmelser om Ekspropriation uden samtidige særlige Bestemmelser om selve Reguleringen dels ikke er stemmende med de Fordringer, der maa stilles til en nutidig, mod Fortidens Forsyndelser sig vendende Byggelov, dels har medført ekspropriationsmæssige Indgreb med betydelige økonomiske Ofre for Kommunen, altsaa for Byens øvrige Borgere, hvor Forholdene efter nærværende Lovforslag kunde ordnes ved en Reguleringssag.

Medens de ved de i Lov 1889 § 14 i andre Henseender vundne Fremskridt bør bibeholdes, bør der gives de Bestemmelser, der vedrører Ekspropriationer med Bebyggelsesforhold for Øje en saadan Affattelse, at de harmonerer med Lovens øvrige Bestemmelser, specielt Reguleringbestemmelserne. Dette gælder om Ekspropriationsbestemmelserne i saavel § 39 som § 40, altsaa ogsaa om Stk. 1 i § 39, der kun i Henseende til den sammentrængte Form afviger fra de tilsvarende tidligere Bestemmelser.

Med Hensyn til Bestemmelsen i sidste Punktum i Stk. 2 om, „at paaklagede Ulemper kan kompenseres ved passende Foranstaltninger, t. Eks. udvidet Byggeret eller Arealtillæg som hel eller delvis Erstatning“, henvises til tidligere under Regulering-Afsnittet til § 36, Stk. 3 b om en tilsvarende Bestemmelse i Lovforslaget 1915 gjort Bemærkning.

Sluttelig bemærkes, at det saavel i Stk. 2 som i Stk. 3 er fastslaaet, at Magistratens Meddelelse om Ekspropriationen er den i Forhold til Grundejerne retsstiftende Kendsgerning.

ad § 40.

Ved Affattelsen af Ekspropriationsbestemmelserne er der, jfr. Bemærkningerne til § 39, taget Hensyn til, at disse Bestemmelser — bortset fra de Tilfælde, hvor de afgiver Hjæmmel for isolerede ekspropriationsmæssige Indgreb — skal være anvende lige til Brug ved Gennemførelsen af en Række Foranstaltninger, hvor forskellige, til Grund for andre Bestemmelser i Loven liggende Hensyn gør sig gældende. Dette vil det formentlig være tilstrækkeligt at bemærke med Hensyn til de i Stk. 1 og 2 indeholdte Bestemmelser; dog henledes Opmærksomheden med Hensyn til Bestemmelserne under Stk. 2 b og c paa de i § 10, Stk. 1 i Lov af 14. December 1857 indeholdte Be-